

Dimičeva 9 ☒ SI – 1000 Ljubljana ☒ tel.: (01) 4300 557, 4300 558 ☒ e-mail: info@bralnazacka.si

IDA MLAKAR ČRNIČ
HOJA S KNJIGO

»Bibi, zakaj pa vodijo na hrib samo ene vrste poti?« je vprašal Gusti.

»Kako to misliš, Gusti?«

»Samo navzgoršnjice, Bibi,« je zasitnaril Gusti, »nikoli navzdolšnjice.«

»Ko prideš na vrh, se navzgoršnjice spremenijo v navzdolšnjice, Gusti,« mu je pojanila Bibi. »To je pri hribih najlepše.«

Velika stvar je prvič stopiti skozi šolska vrata, med šolske klopi in med nove obraze, in prejeti lepo darilo, knjigo. Z zgodbo ali pravljico, ki jo lahko odneseš domov in jo prelistavaš kolikor hočeš. Sam, s prijatelji ali v krogu svoje družine. Se o njej pogovarjaš, razmišljaš, doživljaš neverjetne pustolovščine, kot bi se zgodile tebi, se ob njih smejiš in zabavaš in mogoče še česa naučiš. O sebi. O drugih. O svetu, v katerem živiš. O svojih občutkih. O tem, kako bivati v strpnosti, poslušanju, sočutju in sodelovanju.

Vsega se ne da naučiti iz učbenikov, marsikaj pa ob zgodbi, ki te tako močno prevzame, da postaneš potem, ko se konča, še bolj živ. Še bolj ti. In si želiš znova in znova nadaljevati to čudovito hojo s knjigo ter s knjigo v roki stopati v svet.

In prav to, s knjigo rasti in odrasti v samostojno misleče ljudi, je namen projektov, ki jih za otroke in njihove mentorje branja pripravlja Društvo Bralna značka Slovenije – ZPMS.

Tak namen na odličan način zasleduje tudi projekt Zlata bralka/zlati bralec, ki si že vrsto let prizadeva, da bi otroka takoj ob vstopu v šolo očaral z izvirno slovensko slikanico in ga z njo povabil v svet knjig in branja. Društvo Bralna značka Slovenije – ZPMS pri tem sodeluje z Javno agencijo za knjigo RS, s SVIZOM Slovenije ter s podjetjem HOFER, ki ta projekt podpira že osem let.

Te ustanove omogočajo, da pride izbrana slikanica v roke prav vsem »prvorazrednim fantom in puncam« oziroma vsem prvošolcem po Sloveniji, pa tudi v zamejstvu, zdomskem in izseljenskem prostoru. To pa je veliko knjig za veliko bodočih samostojnih bralcev, kar pa je tudi cilj tega in vseh podobnih sodelovanj s knjigo in za knjigo.

Prvošolčki s to prijazno gesto niso povabljeni samo k branju podarjene knjige, temveč tudi drugih zgodb in poučnih knjig, ki čakajo nanje v šolski in splošni knjižnici ter v knjigarni. Najprej jih bodo seveda samo poslušali, kasneje jih bodo začeli prebirali sami.

Ampak zato se bodo morali naučiti brati in tudi zato bodo od zdaj naprej hodili v šolo.

Pujša Bibi in Gusti, knjižna junaka letošnje izbrane slikanice z naslovom *Kako sta Bibi in Gusti prevzijačila hrib*, že nekaj vesta o hoji, taki, ki vodi navzgor in navzdol, pa tudi malo naokrog in včasih na hojladri. Tudi z učenjem branja je tako, kakor z vsemi novimi stvarmi. Malo gre gor in malo dol. Gusti meni, da je prebrati celo knjigo zagotovo grozno težko. Kot bi hotel zavzeti strm hrib. Bibi meni, da je hoja v hrib prijetna, saj ko si na vrhu, potem gre vse gladko navzdol.

Moje učenje branja je bila ena sama okrogpotka, z vse polno ovinki, razpotji in stranpotmi. Ampak, ko se mi je končno posvetilo, kako »prevzijačiti ta hrib«, sem šla sama v knjižnico, izbrala Svinjskega pastirja in ga v silni vnemi, z vsemi vejicami in pikami, prebrala na poti domov. Bila je navzdolšnjica, taka lahka in prijetna pot ob knjigi.

Hoja s knjigo je zanimiva, zabavna in poučna hkrati. Je hoja za življenje. S knjigo preživimo toliko usod, kot je zgodb, ki smo jih prebrali. Z njimi lahko prestopamo vse meje sveta, tudi tiste, ki so samo v naših glavah. Pomagajo nam rasti in odrasti.

Tudi če smo že čisto odrasli. Ali če nam do tja manjka samo še kakšen korak.

Naj bo tudi vaša hoja s knjigo prijetna in naj vas zmeraj pripelje domov, k sebi.